

Learning in Interesting Times. Routledge.

Kirk, J., & Winthrop, R. (2013). *Teaching in Context: Responding to the Challenges of Student Learning and Poverty*. Springer.

Nicolai, S. (2003). Education in emergencies: A toolkit for starting and managing education in emergencies. *Save the Children*.

Pigozzi, M. J. (2006). What is the 'quality of education'? (A UNESCO perspective). In *The Quality of Education* (pp. 39-52). Springer.

Reimers, F. M., & Schleicher, A. (2020). *A framework to guide an education response to the COVID-19 pandemic of 2020*. OECD.

UNESCO. (2015). *Education for All 2000-2015: Achievements and Challenges*. UNESCO.

World Bank. (2018). *World Development Report 2018: Learning to Realize Education's Promise*. World Bank Publications.

Желізняк Анна Сергіївна,
ад'юнкт кафедри
адміністративного права,
процесу та адміністративної діяльності
Дніпровського державного
університету внутрішніх справ

ДІЯЛЬНІСТЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: ПСИХОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ

В умовах сучасної України важливого значення набуває психологічний стан працівників поліції. Адже психологічні характеристики кожного співробітника безпосередньо пов'язані із виконанням ним своїх службових обов'язків. А, отже, виникає необхідність у вдосконаленні та впровадженні професійно-психологічної підготовки поліцейських.

Професійно-психологічну підготовку поліцейського слід розуміти як компонент практичної підготовки, що базується на вивченні психологічних аспектів та механізмів роботи поліцейського (поліцейських колективів) у сфері правоохоронної діяльності. Під час вивчення навчальної дисципліни враховуються психологічні аспекти (непроцесуальної) правоохоронної діяльності та підготовки осіб, які нестимуть службу в поліції [1, с. 7].

До основних завдань такої підготовки можна віднести:

- пізнання основ психології професійної діяльності;
- вивчення психологічних особливостей специфіки діяльності поліції;
- пізнання впливу поліцейської служби на психіку поліцейського;
- психологічні особливості поліцейського колективу як професійної системи;
- виявлення психологічних особливостей професійного спілкування поліцейських та оволодіння необхідними комунікативними навичками;

- знання методології вирішення конфліктних ситуацій під час виконання службових обов'язків;
- визначення методів та можливостей профілактики психоемоційного вигорання та подолання негативних емоційних станів у професійній діяльності;
- виховання готовності до роботи у важких стресових умовах;
- вивчення психологічних особливостей діяльності поліцейських із забезпечення безпеки та громадського порядку;
- формування поваги до закону, прав і свобод людини і громадянина, толерантності та заборони;
- виховання патріотизму, почуття службового обов'язку та гідності [1, с. 8-9].

Професійно-психологічна підготовка здійснюється у вищих навчальних закладах з особливими освітніми умовами та центрах початкової освіти – професійної підготовки поліцейських МВС України. У цьому процесі беруть безпосередню участь і професійні психологи, які викладають психологію як науку, і викладачі спеціальних дисциплін з акцентом на практичну та психологічну освіту з метою отримання практичних психологічних навичок.

Під час професійних методів психологічного тренінгу поліцейські беруть участь у тренінгах з розвитку якостей особистості, самоконтролю, емоційної стійкості, самодостатності і творчості. Також до методів психологічного коучингу, в тому числі, входить тренінг з підвищення рівня спілкування; зниження стресу, підвищення мотивації до виконання службових завдань, зниження ризиків психологічної травми, спричиненої екстремальними ситуаціями [2, с. 173].

Психологічна навчальна робота поліцейських повинна включати набуття та вдосконалення знань про: загальну професійно-психологічну характеристику працівників правоохоронних органів України, у тому числі безпосередньо поліцейських; психологічну стійкість поліцейських та їх психологічну підготовку як складову; особливості мотиваційного компонента та особливості психологічної підготовки до професійної діяльності; позитивний розвиток навичок професійних поліцейських, особливо тих, які є аспектами особистісного зростання [3, с. 260]. Крім того, навчання психології поліції передбачає розвиток професійних навичок, наприклад: психологічна стійкість, самовдосконалення в надзвичайних ситуаціях, якості лідера, спроможність вгамувати порушників та вирішити конфлікт, стресостійкість.

Враховуючи вищевикладене, можна зробити висновок, що психологічний супровід української поліції є важливим процесом покращення психологічного стану поліції та попередження проблем, які можуть виникати у службовій діяльності та повсякденному житті, а тим паче сьогодні у зв'язку із режимом воєнного стану. А це слугуватиме більш професійному виконанню службових обов'язків співробітниками поліції.

Перелік використаних джерел:

1. Когут Я.М. *Професійно-психологічна підготовка поліцейського: навчальний посібник*. Львівський державний університет внутрішніх справ. 2022. 404 с.
2. Самара О.Є., Ташматов В.А. Психологічне супроводження поліцейської діяльності в Україні в умовах війни. *Габітус. Соціальна психологія. Юридична психологія*. 2023. Випуск 50. С. 171-175.
3. Ташматов В. А., Третьякова Т. М. Напрями системи психологічного забезпечення поліцейських в Україні. *Габітус. Соціальна психологія. Юридична психологія*. 2022. Випуск 39. С. 257-261.

Кадірова Аріна Олександрівна,
курсант 3-го курсу ННІ права
та підготовки фахівців для підрозділів
Національної поліції Дніпровського
державного університету
внутрішніх справ

Науковий керівник:
Фролов Михайло Михайлович,
доцент викладач кафедри
цивільного права та процесу
Дніпровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент

**МЕДІАЦІЯ У ВИРІШЕННІ ТРУДОВИХ СПОРІВ:
ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ**

Трудові відносини у сучасному світі стають все більш поширеними. Це може бути пов'язано з різними факторами, такими як економічні кризи, зміни на ринку праці, зростання конкуренції та посилення експлуатації працівників. Вирішення трудових спорів у судовому порядку може бути тривалим, дорогим та не завжди ефективним.

Відповідно до ч. 1 ст. 19 ЦПК України [1] суди розглядають у порядку цивільного судочинства справи, що виникають із трудових правовідносин, крім справ, розгляд яких здійснюється в порядку іншого судочинства. Значна частка трудових спорів (з урахуванням підп. 2 ч. 1 ст. 274 ЦПК України) розглядається в порядку спрощеного позовного провадження. За змістом норм ЦПК України (ст. 161), справи, які стосуються стягнення нарахованої, але не виплаченої працівникові суми заробітної плати та середнього заробітку за час затримки розрахунку, вирішуються у порядку наказного провадження [2, с. 37].

Альтернативним способом вирішення трудових спорів є медіація,